Chef för familjeredaktionen: Kurt Lorén

Riksspelman uppskattar friheten att välja jobb

■ Det händer ibland när tisdagens 40-årsjubilar LEIF JOHANSSON, Huddinge, spelar på sin fiol att omvärlden för-

DN. gratulerar

svinner. Stråken blir en förlängning av hans nervtrådar och instrumentet blir ett med honom.

– Det är som en sorts magi, säger han. Det går nästan inte att sluta spela. Jag får en enorm kick, men det inträffar ganska sällan. Det är kanske tur. Det är ju aldrig bra att tappa kontakten med omgivningen.

Leif Johanssons specialitet är folkmusik och riksspelman är han sedan 1983. Han är född i Orsa men det har inte ett smack med hans fiolspel att göra.

Tidigt intresse

– Jag flyttade till Nyköping när jag var ett år och där växte jag upp, berättar han. Fiol började jag med i kommunala musikskolan i åttaårsåldern efter att först ha måst traggla med blockflöjt, vilket inte var så kul. Varför det blev fiol vet jag inte men mina föräldrar säger att jag tidigt pratade om att jag ville lära mig det instrumentet. Man blev inte precis beundrad av skolkamraterna för att man spelade fiol. Tvärtom blev jag retad ganska ofta.

Varför jag fastnade för just folkmusik vet jag däremot. Inför en elevkonsert med musikskolans orkester hade vi lånat in några lärare som spelade sex sju takter av en gånglåt. Jag blev alldeles fascinerad. Sedan är jag fast.

Leif Johansson hade inga yrkesmässiga planer med sin violin. Det var först sedan han gett upp juridikstudierna i Uppsala –' " det var ett alldeles för teoretiskt ämne för mig" – gjort lumpen och börjat ett tillfällighetsjobb på ett snickeri som tankarna började gå åt det yrkesmässiga i musiken.

Föredömlig lärare

– Jag kom in på Lunnevads folkhögskola i Östergötland och skaffade mig en bakgrund så jag kunde söka till Musikhögskolan, berättar han. Efter fyra år var jag klar violinpedagog. Jag hade en fantastisk lärare som hette Olle Hjort. Han är mitt föredöme både som pedagog och människa.

Leif Johansson har aldrig sökt ett fast jobb sedan han gick ut från Musikhögskolan. Han har frilansat hela tiden.

Foto: SAM STADENER

Spelman. *Leif Johansson spelar det mesta som går att spela på fiol. Särskild förkärlek har han till dansmusik.*

– Det är ingenting man blir rik på men jag uppskattar friheten att välja jobb mer än pengarna, säger han. Det blir olika speljobb och inhopp som lärare. Jag kan på nybörjarstadiet undervisa även på piano, gitarr och mandolin. Efter utbildningen ägnade jag mycken tid åt att ringa runt till musikskolorna och presentera mig. Jag har fått goda kontakter och klarat mig bra men de senaste åren har det blivit sämre med jobb. Pengarna till kultur är ju bland det första som försvinner i en lågkonjunktur.

Helst dansmusik

Leif Johansson spelar det mesta som går att spela på fiol. En speciell förkärlek har han till dansmusik, folkdansmusik, alltså.

– Det är fantastiskt att se folk ha roligt och må gott till det jag åstadkommer, menar han.

Då och då är han med i TV när det behövs en speleman. Sedan mitten av 1980-talet uppträder han med Göteborgstrubaduren Ingvar Örner under namnet "Låt & Trubaduon". De har gett ut två LP-skivor, den ena med bara Dan Andersson och den andra med bara Evert Taube.

Han spelar också med i olika sörmländska folkmusikgrupper och är dessutom sedan fyra år ordförande i Södermanlands spelmansförbund.

Dubbla fester

Intresset för den här musiken delar han med fästmön Lotta Alrenius som är danspedagog – folkdanspedagog!

Eftersom en tisdag inte är någon riktigt bra dag för ett större födelsedagskalas hade han redan i lördags ett musikpräglat partaj med 120 inbjudna.

Men dörren står öppen för fler gäster i dag.

KURT LORÉN